

РЕШЕНИЕ

№ 33529

гр. София, 14.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8618** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4 от ЗУБ. Образувано е по жалба на Х. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], [улица], гражданин на А., непълнолетен, чрез процесуален представител адвокат К. К., САК срещу решение № 4153/ 21.07.2025 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на лицето се отказва да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност поради нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта. Сочи се, че решението е издадено от некомпетентен орган и не е спазена предвидената от закона форма. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като административния орган не е отчел обстоятелствата, че непълнолетното лице не желае да се върне в А., защото се опасява, че ще бъде убит и се страхува за живота си. Моли се съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 4153 от 21. 07. 2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Излага съображения в проведеното съдебно заседания, че административния акт е правилен и законосъобразен, издаден е в съответствие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Моли съда да отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

След пристигането си в Република България Х. М. е подал молба за международна закрила Вх. № ВР-13-1212 от 24.07.2024 г., след което е регистриран и настанен в ПМЗ - Военна рампа. Със заповед на председателя на Националното бюро за правна помощ, на основание чл. 25 ал. 2 от Закона за правната помощ (ЗПП), във връзка с чл. 23, ал. 2, във връзка с чл. 25, ал. 1 и ал. 3, т. 2 и т. 3 от ЗУБ, на непридружения непълнолетен Х. М. е назначен представител – адв. К. К., САК. Чужденецът е поканен лично по надлежният ред за провеждане на интервю, което е проведено на 22.10.2024 г. В интервюто той разказва, че напуснал А. преди 15 месеца нелегално и минал транзит през П., след това заминал за И., където останал за 2 месеца и тръгнал към Турция, там бил около 1 година в лагер за настаняване на бежанци. След освобождаването му от този лагер заминал за България и около 3 месеца преди горесцитираното интервю пристигнал на българска територия, като крайната му цел е била да стигне до С. и да продължи напред. На 09.06.2025 г. е изготвена докладна записка с Вх. № ВР-1654, видно от която Х. М. не изчаква края на административното производство за предоставяне на международна закрила, а напуска самоволно общежитието на отдел ПМЗ - Военна рампа, където е бил настанен. С решение № 4153 от 21.07.2025 г., на председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

С писма от ДАНС рег. № 508677 от 15.10.2024 г. се изказват позиции, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в РБ на лицето.

Със становище рег. № 508677 от 18.02.2025 г. на гл. експерт В. А.-П. в РПЦ-С. е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. М..

Като част от административната преписка са представени справки, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС относно актуалната общественно-политическа обстановка в А. и И. с вх. № МД-02-320/11.06.2025 г. и с вх. № МД-02-330/12.06.2025 г. С молба от ответника и в проведеното открито съдебно заседание от 02.10.2025 г. са предоставени и по-актуални справки МД-02-468/26.08-2025 г. за И. и МД-02-377/04.07.2025 г. за А..

В отговор на искане за представяне на социален доклад по преписката е наличен такъв с изх. № СГ/Д-С-СК/625-001 от 04.02.2025 г. Издаден е от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С.. В него се сочи, че към момента на издаването му не съществува пряк и непосредствен риск за детето, докато е на територията на РПЦ – Военна рампа. В отговор с изх. № ПР/Д-С-СК/255-001/19.09.2025 г. на определение на съда, с което се изисква от Дирекция „СП“-С. да изрази становище или да представи доклад за детето, се посочва, че Отдел закрила на детето към Дирекцията е в обективна невъзможност да извърши социално проучване и да изготви доклад, тъй като лицето самоволно е напуснало центъра и е в неизвестност.

От Върховния комисариат за бежанците при Организацията на обединените нации (ВКБООН) не е получено писмено становище.

По делото е представена и писмена защита от адв. К., в която тя поддържа подадената жалба и мотивира наличието на предпоставки за предоставянето на международна закрила с актуалните медийни извадки, приети за сведение от съда, относно моментната ситуация в А.. Твърди че са налице извършени безчинства от талибаните срещу цивилното население в страната. Соочи че в най-добър интерес на детето Х. М. е да получи международна закрила и да не бъде върнато в А.. При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 30. 07. 2025 г., а жалбата е депозирана на 12.08. 2025 г. , в прекузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в А. лично поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които Х. М. е напуснал А., посочени от него в интервюто са свързани с невъзможността му да ходи на училище и службата на баща му в полицията. Според неговите думи семейството му не е имало проблеми в страната при предишното правителство, а едва сега, когато талибаните идват на власт, но все още останалите членове на семейството с изключение на баща му са в А.. От събраните данни в административното производство става ясно, че лицето не е имало намерение да подаде молба и да ползва закрилата на страната ни. При първоначалното си преминаване на територията на Република България с помощта на трафикант, чуждият гражданин не се е предал сам на българските власти, а е бил задържан като сам посочва, че е трябвало да продължи към сръбската граница. Това обуславя извода, че Х. М. е целял да премине нелегално през територията на България по незаконен начин, най-вероятно за да се установи в държава от З. Европа. С оглед фактите съдържащи се в административната преписка, проведеното интервю и установеното в хода на съдебното производство категорично се обуславя извода, че лицето няма желание да остане на територията на Република България, а само използва процедурата за получаване на международна закрила с цел да уреди своето заминаване нелегално извън пределите на страната ни. За това категорично свидетелства и самоволното му напускане на общежитието на РПЦ-"Военна рампа", невъзможността му да бъде открит от Дирекция „СП“-С., както и нежеланието му да участва лично в проведеното съдебно производство.

По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на

хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в А. и И. се съдържа в приложените по делото справки. От тях е видно, че насилието в А. и И. не е безогледно и повсеместно на цялата територия. Тези изводи не се оборват от представените за сведение медийни публикации от адв. К.. Обстановката в А. и И. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденеца е налице страх от преследване. Не е установено спрямо него да е налице страх от преследване, както и да е налице реална опасност, която да е била повод за напускането му. Дори да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. От информацията по справките не може да се направи обоснован извод, че А. или И. се намират в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Въпреки че определени уязвими групи могат да попаднат в хипотезата на чл. 9, според настоящия съдебен състав лицето търсещо закрила не попада в тази категория. Административният орган е обсъдил всички разпоредби на чл. 9 от ЗУБ по силата, на които лицето може да получи хуманитарен статут и е стигнал до извод, че същият не отговаря на необходимите предпоставки.

Съдът намира, че желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, като се възползва от обществено-политическата и социално-икономическа обстановка в А.. Така той създава бежанска история от общоизвестни за страната факти, но неговата основна цел и причина за напускането е да търси по-добър живот от финансова гледна точка. Задържането му в опит да премине през сръбската граница и нежеланието за лично явяване пред съда, както и незаинтересоваността му от провежданата процедура пред административния орган ясно обуславя извода, че лицето е по-скоро икономически мигрант, без нужда от международна закрила по смисъла на ЗУБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, спазена е изискуемата от закона форма като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му и акта е издаден в съответствие с целта на закона, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 86-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], [улица], гражданин на А., непълнолетен, чрез процесуален представител адвокат К. К., САК срещу решение № 4153/ 21.07.2025 г. издадено от председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия:

